

Index Rerum,

Tertius, cuius interest, poterit causam à litigante desertam assumere. p. 100. n. 11
 De Tertio appellante à sententia inter alios lata, cum sua interest. p. 98. n. 1. & seqq.
 De Tertio comparante pro suo interesse, lite inter alios pendente. p. 95. n. 1. & seqq.
 Tertio res inter alios acta quando noceat. p. 105. n. 1. & seqq.
 Tertius qui præsens patitur de iure suo per alium litigari, astringitur sententia, quia mandasse creditur. p. 104. & seq. n. 47
 Tertius, cuius interest, licet omiserit appellationem, de nullitate dicens auditur. ibid. n. 54
 Tertius si succubuerit agens de nullitate pro suo interesse, appellare non prohibetur. ibid.
 Tertius, cui sententia non nocuit, bifariam potest executionem impedire. p. 105. n. 2
 Tertius non admittitur ad iudicium quod inter alios agitur, nec ad impediendam executionem sententiæ, nisi prius intra breve tempus de iure suo docuerit. p. 106. n. 3
 Et qualis probatio sufficiat. ibid. n. 6
 Tertio se opponente executione qualiter procedatur, via executiva suspensa. ibid. n. 4
 Tertius qui succubuit in oppositione ad impediendam viam executionis, de iure communi iterum via ordinaria auditur: non sic de nostro regio. ibid. n. 5
 Tertius appellans à sententia inter alios lata quoad devolutivum effectum duntaxat, prius quod sua interest, probare tenetur. ibid. numero 7
 Tertius se opponens executioni rejicitur, si ad sit de calumnia suspicio: sed iudex non facile calumniam præsumet. ibid. num. 8. Fraudis suspicio prorsus eliditur, si plenè in contenti de bono iure tertii probetur: non ita si semiplenè probetur. ibid. n. 9
 Tertius quoad iudicium, quod inter alios agitur, tripliciter consideratur, & quando executio per oppositionem impediatur. ibid. n. 10
 Tertius possessor qui se opponit executioni sententiæ, allegans se dominum rei, onus probationis non sustinet, sed actori incumbit. p. 118. n. 18
 Tertius possessor si non inficietur, dominium rei ad vicium attingere, nec justam possidendi causam alleget, in ipsum sententia exequetur. ibid. n. 19
 Tertii Creditoris oppositio impedit viam executionis, & quomodo apud nos iudicium expediat. ibid. n. 24. & 25

Testator.

 Testator præsumitur velle hæredem quanto minus possit onerare, modo ipsius adimpleatur voluntas. p. 26. n. 14

Testimonium, & Testis.

 Testimonium unius etiam in summa dignitate constituti ad plenam probationem non præstat. p. 197. n. 16
 Testium defectus non admittuntur in summariis iudiciis, nisi damnum irreparabile subsequatur. p. 111. n. 14
 Testis qualis esse debeat, & quæ in eo observanda. p. 113. n. 1
 Testis omni exceptione major quis dicatur. ibid.

Testis omni exceptione major ubi lege requiritur, probari debet. ibid.
 Testis infamia juris notatus à testimonio removeatur. ibid. n. 2. Debet à iudice ex officio repelli. ibid.
 Testis inhabilis testimonium probat, si contestis viri egregiæ fidei dicto roboretur: fallit in notato juris infamia. ibid. n. 2
 In Testem infamia facti maculans non admittitur in criminibus, etiam civiliter agitis, nec in civilibus arduis: in aliis etsi non excludatur, integram fidem non meretur. p. 114. n. 4
 Testis non repellitur infamia canonica, nec juris occulta. ibid. n. 5
 Testis an possit esse in criminalibus laicus contra clericum. ibid. n. 6. Et quid si laicus sit corpore vitiat. ibid. n. 7
 In Testem inimicus nunquam recipitur. ibid. n. 8
 Testes inhabiles ad inquirendum recipiuntur, inimico capitali excepto, qui nec in crimine læsæ Majestatis suscipitur. ibid. n. 9
 Testem etsi levis inimicitia non repellat, fidem ejus minuit, qui testificatur pro iudicis arbitrio. ibid. n. 10
 Testis profitens se inimicum ejus, in quem producit, num repellatur. ibid.
 Testis an esse possit inimicus reconciliatus. ibid. n. 11
 De Testium repulsis, quæ in iudicio objici solent. p. 115. n. 15. & seqq.
 Testibus intra quod tempus objici repulsæ debeant. ibid. n. 16
 Si Testi producto objiciatur defectus in termino probatorio, quid facere oporteat. ibid. n. 17
 Testium repulsæ an opponantur in secunda instantia? Et quid contra productos in prima. ibid. n. 18. & seqq.
 De Testium falsitate, aut corruptione in secunda instantia objici potest. p. 116. n. 20
 Testes super eisdem articulis, vel directo contrariis recipi in secunda instantia prohibetur. ibid. n. 21. Limitatur hoc. ibid. num. 22. & seqq.
 Quid si testes in prima instantia nihil dixissent, respondententes se nescire, aut non recordari. ibid. n. 26
 Quid in causis nobilitatis. ibid. n. 27
 Quid in matrimonialibus, & ubi animæ periculum vertitur. ibid. n. 28
 Quid in criminalibus. ibid. n. 29
 Testis cui defectus objicitur ad repulsam, si interrogetur, non debet proprium crimen, seu turpitudinem detegere: de aliis fateri tenetur veritatem. p. 117. n. 30
 Testes omnes apud nos de quibusdam defectibus generaliter interrogantur. ibid. n. 31
 Testis si ex confessione proprii criminis appareat inhabilis, à testificando removeatur. ibid. n. 32
 Testem falsò deponentem potest iudex ordinarius, qui de causa cognoscit plectere, etsi alias in perjurium jurisdictione careat. ibid. n. 34
 Quid si ad requisitionem alterius iudicis testes recipiat. ibid. n. 35
 Quid si apud delegatum testis pejeraverit. ibid. n. 37

Testis

& Verborum.

Testis perjurus an poena ordinaria, vel arbitraria puniendus per causam iudicem, in qua falsò deposuit. ibid. n. 6
 Testis extra ordinem punitus per iudicem, coram quo pejeravit, utrum possit à iudice suo ordinario poena legis effici. ibid. n. 38
 Testem ob perjurium coercere potest ex officio iudex de causa cognoscens principali, ipsa pendente: postea non utique, nisi per accusationem in foro perjury testis. ibid. n. 39
 Tamem falsum plectere an valeat iudex apud quem deliquit, etsi gaudeat fori privilegio. ibid. n. 40. Excipitur clericus. ibid. n. 41.
 Testis laicus falsò testificans coram Ecclesiastico iudice, à quo puniendus. p. 118. n. 42
 In testem clericum, qui falsò deposuit, si Ecclesiasticus ob perjurium procedat, nequibit inhibere seculari iudici, ne in causam principali progrediatur, dum de falsitate cognoscitur. ibid. n. 43
 Testem omni exceptione majorem quories exigat lex, ea qualitas necessarii probari debet. p. 129. n. 19

Theodorus Rex.

 Theodorus Gothorum Rex, cum Attila prælium committit, ubi moritur. pag. 4. n. 9
 Theodoricus Gothorum Rex, eorum solum in Hispania stabili. ibid. n. 11

Theudis Rex.

 Theudis Gothorum Rex, à simulato furioso occisus. ibid. n. 17

Theudisfelus.

 Theudisfelus Gothorum Rex, nihil majestate dignum patravit. ibid. 18

Tonsura.

 Tonsura prima utrum sit Ordo Ecclesiasticus. p. 188. & seq. n. 23

Torquere, & Tortura.

 Torquere non licet iudici reum convictum, ut extorta confessione, appellare non valeat. p. 146. numero 32. Iniquè tamen tortus tenetur fateri veritatem. ibid. num. 34
 Aliquando licebit in atrocibus convictum torquere. ibid. n. 35
 Torqueri potest convictus, ut complices detegat, sed ut in caput alienum quis torqueatur, prius esse debet de proprio crimine confessus, vel convictus. ibid. n. 33. Quando possit reus de complicitibus interrogari. ibid.
 Ubi torqueretur reus convictus, quid debeat iudex protestari, & an omissa protestatione, per negationem in tortura evanescent probationes. p. 147. n. n. 36
 In Tortura si iudex exceperit, tenetur ei minorem poenam, quam merebatur, irrogare. ibid.

Transactio.

 Transactio hæredis nullum legataris præjudicium producit. p. 123. n. 9

Transversales.

 Transversalium cognatorum quoad successionem majoratus differentia. p. 229. n. 63

Tulgas Rex.

 Tulgas Gothorum Rex intempestivo languore brevi è medio sublatus. p. 6. n. 34
 D. de Faria Covar. Encl.

Turca.

Turcarum imperium quando sumpsit exordium. p. 13. n. 81

Turismundus Rex.

Turismundus Gothorum Rex primùm suis gratissimus, sed deinde superciliosam majestatem ostentans fratrum sibi odium conciliavit. p. 4. num. 10

V.

Vagabundus.

Vagabundus delinquens ubi puniri possit, & an ad locum delicti remittendus. p. 81. num. 40
 Vagabundus si post delictum ad regnum alterius Principis confugerit, nec ibi puniri poterit, num. 52

Vandali.

Vandali unde orti, vide verbo *Avandalus.*

Vassalus.

Vassalus emens partem jurisdictionis communis ab uno ex Dominis, à cæterorum subjectione eximitur. p. 238. n. 6

Vasconia.

Vasconia unitur Castellæ regis. p. 14. n. 88

Ubi.

Ubi majus periculum vertitur, ibi cautius agendum. p. 146. n. 28

Vendere, & Venditio: Venditor, & Venditum.

Si vendantur decem jugera ex certo fundo, contrahitur ad mensuram. p. 31. n. 12. Quid juris si in fundo plura, aut pauciora jugera reperiatur. p. 33. n. 17. & 29
 Vendere ad mensuram est aliud, & aliud vendere ad corpus, dicto modo vel numero jugerum, sive amphorarum, quæ fundo, aut dolio continentur, & de effectibus venditionis, dicto modo. ibid. n. 29
 Si vendatur fundus ad corpus, & plura inveniuntur jugera, quam venditor dixit, omnia cedent emptori, pretio non aucto. p. 30. num. 30
 De Venditionis ad corpus forma & per averfionem. ibid. n. 6
 Venditio ad corpus quando reducat ac venditionem ad mensuram. ibid. n. 6
 Venditionis ad mensuram forma, & effectus. p. 31. n. 6
 Venditio fundi, vel dolii pretio convento pro singulis jugeribus, vel amphoris, censetur ad mensuram, etsi corpus totum vendatur. ibid. num. 14
 Venditione perfecta ad mensuram sive mobilium sive immobilium, periculum non est emptoris antequam mensura adhibeatur. p. 32. num. 15
 Venditio ejusmodi dicitur conditionalis usque ad mensuram adhibitam, sed contrahentibus non licet penitere. ibid. n. 18
 Venditio eadem partim ad corpus, & partim ad mensuram quoad juris effectus contrahi potest. p. 33. n. 24

N n

In